

doc. Ing. Miroslav Pecina, CSc., Mgr. Roman Dufek,
doc. Ing. Miroslav Cempírek, CSc.

Automatizovaná podpora plánování logistiky v podmínkách NATO

Information Support of Logistics Planning in NATO

INFORMACE

Vojenské rozhledy, 2015, roč. 24 (56), č. 4, s. 95–105, ISSN 1210-3292 (tištěná verze), ISSN 2336-2995 (on-line).

Abstrakt:

Článek se zaměřuje na současné využívání logistických informačních systémů NATO v procesu obranného plánování a plánování operací NATO v oblasti logistiky. Informační podpora je poskytována prostřednictvím logistických informačních systémů NATO LOGFAS (Logistics Functional Area Services), které prostřednictvím jednotlivých softwarových nástrojů vytvářejí potřebné informační prostředí. Z důvodu zlepšení logistické informační podpory NATO paralelně připravuje modernizaci stávajícího informačního prostředí a vytváří projekty LOG FS, které by v budoucnu měly nahradit současné informační systémy, optimalizovat informační podporu, přinést nové funkce a umožnit koordinaci logistických operací v rámci integrované sítě velení a řízení NATO.

Abstract:

The article focuses on the current use of NATO logistics information systems in the NATO Defense Planning Process and the Operations Planning Process in the area of logistics. Information support is provided through the logistics information systems of LOGFAS (Logistics Functional Area Services), which generate the necessary information environment through various software tools. In order to improve future logistics information support, NATO is concurrently preparing a modernization of the existing information environment by the development of the LOG FS projects. In the future, those projects are expected to replace the existing information systems in order to optimize information support, deliver new features and to facilitate the coordination of logistic operations within the NATO integrated command and control network.

Klíčová slova:

Logistika, LOGFAS, LOG FS, NATO, plánování, mnohonárodní.

Key words:

Logistics, LOGFAS, LOG FS, NATO, Planning, Multinational.

Úvod

V podmínkách NATO existují dva hlavní druhy plánovacích procesů. První je plánování vztahující se k určité misi a nazývá se plánování operací. Druhý proces se zabývá výstavbou dostatečných schopností pokrýt ambice NATO (LOA), tj. současně vést dvě hlavní operace (Major Joint Operations – MJO) a šest operací menšího rozsahu (Smaller Joint Operations – SJO). Tento dlouhodobý proces se nazývá Proces obranného plánování v NATO (NATO Defence Planning Process – NDPP). Logistický výbor NATO odborně řídí logistickou oblast obranného plánování s vojenskou podporou a expertizou poskytovanou poradním výborem pro logistické plánování (Logistics Planning Advisory Committee – LPAC). [1]

Plánování logistiky je v tomto případě jednou z disciplín obranného plánování. Musí stanovit potřebu zdrojů, sil a prostředků logistiky pořizovaných členskými státy a NATO k podpoře ambicí NATO, které jsou zahrnuty v ministerské směšnici pro obranné plánování. Na tyto zdroje, síly a prostředky se mohou velitelé NATO odvolat v procesu plánování operací a vyžádat je k použití v konkrétní operaci NATO. [2]

1. Proces obranného plánování v NATO

Nový proces obranného plánování byl poprvé představen v roce 2009 s cílem poskytnout rámec pro integraci a harmonizaci národních a aliančních aktivit obranného plánování, aby bylo dosaženo stanovených cílů co nejefektivnějším způsobem.

Na summitu NATO v roce 2010 v Lisabonu byl schválen nový alianční strategický koncept, který zdůraznil přístup NATO k řešení bezpečnostních rizik v 21. století. Spolu s navazující politickou směrnicí NATO rovněž stanovil cíle pro požadované schopnosti NATO na dalších deset a více let.

Dosavadní plánovací procesy byly pro jednotlivé oblasti separované, nedostatečně podporovaly rozvoj a výstavbu schopností, chyběl holistický přístup. Ze strany států byl tlak na integraci a harmonizaci plánování schopností v nejvyšší možné míře. Toto vedlo k zásadní změně a k vytvoření současného procesu obranného plánování NATO.

NDPP je nový čtyřletý plánovací proces a představuje pět postupných kroků k definování schopností NATO potřebných ke splnění ambicí NATO, stanovení spravedlivého podílu pro jednotlivé státy, určení případných nedostatků a rovněž vytvoření prostoru pro mnohonárodní nebo kolektivní řešení nedostatků. Podobný proces je nastaven i pro partnerské státy, v něm jsou rovněž definovány logistické schopnosti, které jsou spojenci považovány za klíčové.

NDPP poskytuje pracovní rámec, ve kterém se národní a alianční aktivity mohou vzájemně harmonizovat pro dosažení odsouhlasených cílů co nejefektivnějším způsobem. Tento proces se skládá z následujících pěti kroků: [3]

- tvorba politické směšnice;
- stanovení požadavků;
- rovnoměrné rozdělení těchto požadavků mezi členské státy a stanovení cílů;
- implementace;
- revize výsledků.

2. Plánování logistiky v obranném plánování

Logistické plánování je nedílnou součástí obranného plánování prostřednictvím procesu výstavby sil a procesu plánování a hodnocení partnerství. Na této úrovni strategií velitelé po konzultaci s členskými státy stanoví civilní a vojenské zdroje, síly a prostředky potřebné k nasazení, udržení a stažení spojeneckých sil. Výsledná koncepce logistického zabezpečení, struktura sil logistiky a procedury musí odpovídat konkrétním silám a variantám jejich operačního použití.

Strategičtí velitelé musí zajistit včasné a řádné začlenění požadavků na síly a prostředky logistiky do procesu plánování sil tak, aby členské státy, včetně států účastnících se tohoto procesu, mohly pořídit a poskytnout tyto síly NATO pro použití v operacích vedených NATO. Pravomoci, odpovědnost a financování mnohonárodního uspořádání logistiky budou stanoveny v průběhu procesu plánování operací.

Pro podporu dlouhodobého všeobecného plánování rezerv v procesu obranného plánování jsou strategií velitelé odpovědní za přípravu požadavků na udržování rezerv a konzultovat je s členskými státy.

Logistické plánování zahrnuje aspekty širokého spektra plánovací činnosti. Mezi ně patří logistické standardy a pokyny, cíle rozvoje sil v oblasti logistiky, vyzbrojování a infrastruktura, koordinace logistických požadavků a plánů, plánování pohybu a dopravy, HNS a zdravotnické plánování. Poskytují společnou základnu pro plánování sil a plánování operací orgánům v NATO a v jednotlivých členských zemích.

Cíle logistického plánování jsou zaměřeny především na tři následující oblasti: [4]

- **bojeschopnost a udržitelnost** – schopnosti ozbrojených sil udržovat si nezbytnou úroveň bojové síly (osob, výzbroje, techniky a ostatního materiálu) po celou dobu plnění úkolů. Logistické plánování se v této oblasti zaměřuje na zajišťování techniky a dalších zařízení v dostatečném množství a kvalitě. Jedná se zejména o hlavní druhy výzbroje, munice, PHM, potravin, údržbu a opravy, dopravu a přesuny;
- **plánování rezerv** – představuje kritický bod v jakékoli fázi procesu obranného plánování. Týká se všech druhů rezerv. Při plánování a tvorbě rezerv je nezbytné současně posoudit jejich ekonomičnost a dostatečné množství. Plánování rezerv probíhá v úzké konzultaci se strategickými velitelstvími NATO, která za účelem koordinace vydávají každé dva roky *Směrnici pro plánování zásob*. Směrnice poskytuje obecný postup, nástroje a plánovací data pro kalkulaci požadavků na výši nezbytných rezerv;
- **strategická pohyblivost (mobilita)** – schopnost přepravovat jednotky a jejich rezervy na dlouhé vzdálenosti do prostoru činnosti (operace). Tato činnost musí být vykonávána efektivně a v dostatečně krátkém časovém údobí. Cíle výstavby sil mohou místo akvizice strategických dopravních prostředků obsahovat plány na zabezpečení strategické pohyblivosti smluvním způsobem.

Kromě napojení na plánování sil je logistické plánování také propojeno s plánováním výzbroje, využitím zdrojů, komunikačních a informačních systémů. Orgány pro plánování logistiky zpracovávají logistické požadavky na standardizaci výzbroje a techniky, zabezpečení zdroje a poskytují podklady pro hodnocení logistických aspektů souhrnu podmínek způsobilosti.

3. Informační podpora logistického obranného plánování

K podpoře procesu obranného plánování v NATO využívá řada států omezeně v rámci informačního systému NATO LOGFAS subsystém ACROSS (Allied Commands Resource Optimisation Software System).

ACROSS je informační subsystém NATO pro podporu rozhodování při plánování rezerv munice. Skládá se z databáze a čtyř modelů pro kalkulaci munice. Společná databáze LOGBASE zde slouží k ukládání informací o nákladech na kalkulovanou munici. [5]

Kalkulační proces spotřeby munice je vždy realizován pomocí jednoho ze čtyř modelů:

- model pro kalkulaci munice typu země - vzduch ADMEM (Air Defence Munitions Expenditure Model);
- model pro kalkulaci munice typu vzduch – země AGMEM (Air-to-Ground Munitions Expenditure Model);
- model pro kalkulaci munice typu země – země LEMEM (Land Forces Equipment and Munitions Expenditure Model);
- model pro kalkulaci munice využívané v námořnictvu MARMEM (Maritime Munitions Expenditure Model).

Jednotlivé modely používají techniku lineárního programování pro výpočet optimální skladby munice s cílem způsobit maximální poškození definovaných cílů s minimálními požadovanou úrovní nákladů na pořízení této munice.

Ve všech uvedených modelech jsou údaje strukturovány následujícím způsobem:

- úroveň použitých prostředků střelby je dána konkrétní plánovací situací;
- plánování situace obsahuje seznam cílů;
- seznam cílů se skládá z množiny předem definovaných specifických typů cílů;
- každý prostředek střelby má určené schválené náklady střelby;
- tyto náklady střelby se skládají z předem definovaných nákladů na jednotlivé typy munice;
- každý typ munice má konkrétní definovanou účinnost proti různým typům cílů.

Databáze se skládá z několika vzájemně propojených formulářů, do kterých se zapisují údaje. Databáze je nominálně hierarchická a každý model vyžaduje specifická data pro tento model. Výsledky jsou následně uvedeny jak v tabulkové formě, tak v grafické podobě. Řešení lze exportovat v případě potřeby do jiných aplikací pro další analýzu.

ADMEM je jedním z modelů subsystému ACROSS. Národním logistickým plánovačem určí příslušné úrovně rezerv munice země-vzduch a vzduch-vzduch. Jedná se o matematický optimalizační model, který využívá lineární programování s cílem maximalizovat objektivní funkci a zároveň uspokojit řadu omezení představujících složitost reálného prostředí. [5]

Zadaný seznam cílů proti prostředku střelby NATO se skládá z letadel a pozemních zařízení protivzdušné obrany. Prostředku střelby je přiřazena munice, s níž je možno určený cíl zničit. V modelu se vyskytují následující oblasti dat:

- protivník (informace a předpoklady o nasazení jeho vzdušných bojových prostředků);

- vlastní vzdušné prostředky (počty, typy letadel, výzbroj letadel, síť základen, efektivita, cena apod.);
- vlastní pozemní prostředky (počty, typy výzbroje, efektivita, cena, dostupné množství apod.);
- vlastní území (ochrana, průzkumné prostředky, rozmístění objektů, infrastruktura, prostředí – terén, atd.);
- další údaje.

AGMEM je další z modelů subsystému ACROSS určený pro kalkulaci munice typu vzduch země. Funguje obecně na stejných principech jako předcházející model ADMEM. Typy cílů jsou popsány relativními hodnotami odrážejícími jejich prioritu. Celková vzdušná mise je rozdělena do dvou období. První období (kratší) je zaměřeno na dosažení vzdušné převahy. Druhé období (delší) je zaměřeno na udržení vzdušné nadvlády. Letadlům jsou přiřazeny bojové lety a užitečný náklad potřebný na eliminaci určených cílů. V modelu se vyskytují následující oblasti dat: [5]

- cíle protivníka (ochrana, umístění, důležitost, apod.);
- vlastní vojska (ochrana, rozmístění, síla, úloha, TOA, atd.);
- vlastní letadla (typy, odolnost, dosah, nosnost, doplňování paliva za letu, přesnost zásahu, cena, apod.);
- výzbroj (efektivnost, množství, cena);
- další údaje.

LEMEM je třetím modelem subsystému ACROSS. Tento model se snaží maximálním způsobem eliminovat zadané cíle při využití minimálních nákladů, kdy však likvidace cíle je prvotním požadavkem a je zpravidla důležitější (dle nastavení uživatelských priorit) než náklady na jeho zničení. Tento model umožňuje uživateli dosáhnout vojensky přijatelného řešení v rámci daných finančních omezení. Každá kombinace munice a cíle je dána poměrem účinnosti při využití základního vybavení (výzbroje). Veškerá výzbroj je rozdělena do kategorií včetně dalších pomocných položek souvisejících se základními položkami v této kategorii. LEMEM zvažuje veškeré kombinace výzbroj – munice – cíle. [5]

Model zvažuje zejména následující údaje:

- bojiště (prostředí, pozice prostředků, doba boje, preference, finance);
- vojska protivníka (bojová sestava, stanovení rizik, kritéria zničení, další podmínky pro zničení);
- cíle (množství, odolnost);
- vlastní vojska (bojová sestava, struktura vojsk);
- vlastní výzbroj (účinnost, odolnost, mobilita, nosnost, cena, použitelnost);
- vlastní munice (účinnost, cena, množství rezerv, možnost úhrady);
- další údaje.

MARMEM je posledním z rodiny kalkulačních modelů subsystému ACROSS. Jedná se o stochastický model typu Monte Carlo a využívají ho státy, které mají námořní síly.

4. Plánování operací v NATO

S ohledem na současné bezpečnostní prostředí lze očekávat, že budoucí operace budou mnohem složitější, budou probíhat v různých prostředích a ozbrojené síly se budou rychle přizpůsobovat proměnlivému vývoji operací, počínaje operacemi vysoké intenzity, letálního způsobu vedení boje, až po vedení stabilizačních a mírových operací. Vojenské aktivity v budoucích operačních prostorech mohou probíhat současně na různých místech a v rozsahu celého spektra vojenských operací.

Pro přípravu a vedení vojenských operací je nezbytné zpracovat operační plány, které se vedou na všech úrovních vojenského velení NATO. Konkrétní úroveň velení, na které jsou plány pro určitou operaci zpracovávány, závisí na daném operačním úkolu.

V rámci Aliance se využívají dva hlavní druhy plánování operací [6]:

- předběžné plánování (pro přípravu na možná budoucí bezpečnostní rizika a vyžaduje dva různé typy plánů, SDP – stálý plán obrany a CONPLAN – plán pro nenadálé události);
- krizové plánování (jako reakce na aktuální nebo na vznikající krizi).

Aliance využívá pro plánování operací tyto základní nástroje:

- hlavní plánovací nástroje:
 - ♦ směrnice pro plánování operací ACO;
 - ♦ směrnice pro odborné plánování.
- doplňkové plánovací nástroje:
 - ♦ nástroje krizového řízení;
 - ♦ zpravodajské nástroje;
 - ♦ počítačové databáze strategických velitelů.
- ostatní plánovací nástroje:
 - ♦ standardní operační postupy;
 - ♦ doktrína;
 - ♦ koncepce;
 - ♦ dohody;
 - ♦ současné produkty plánování.

I když se úroveň podrobnosti bude lišit, plánování operací bude řešit následující oblasti:

- vedení operace k úspěšnému splnění strategických nebo operačních cílů;
- požadované schopnosti ozbrojených sil pro vedení operací;
- rozvinutí ozbrojených sil ve společném operačním prostoru (Joint Operational Area – JOA);
- logistické zabezpečení;
- řízení a využívání operačních informací;
- opatření pro velení a řízení (C2);
- spolupráce s civilními orgány;
- ochrana sil.

5. Plánování logistiky v rámci plánování operací

Integrální součástí procesu plánování operací je logistické plánování a je nezbytné, aby s ním probíhalo paralelně. Cílem logistického plánování v procesu plánování operací je [7]:

- definovat koncepci logistického zabezpečení, včetně organizace a struktury logistiky;
- identifikovat požadavky, nedostatky a nezbytná ujednání k podpoře sil v průběhu prováděné činnosti (operace);
- definovat požadavky na zabezpečení hostitelským státem nebo na smluvní zajištění v prostoru činnosti (operace);
- specifikovat požadavky a nezbytné uspořádání pro přemísťování ozbrojených sil včetně přípravy na odsun osob, výzbroje, techniky a materiálu z prostoru činnosti (operace).

Proces plánování operací má dvě úrovně:

- na strategické úrovni je úsilí logistického plánování zaměřeno na formulování strategického cíle v oblasti logistického zabezpečení;
- na operační úrovni je úsilí zaměřeno zejména na plánování vyčlenění sil a prostředků logistiky.

Významnou úlohu má logistické plánování zejména v následujících etapách plánování operací:

- hodnocení situace – hodnocení možností sil a prostředků logistiky a omezení v oblasti logistiky, která mohou ovlivnit plnění úkolů;
- návrh operačního konceptu – prosazení konceptů logistického zabezpečení, dopravy apod.;
- tvorba požadavků – zpracování požadavků na logistické zabezpečení a dopravu;
- plánování sil – plánování výstavby jednotek logistiky, ujednání o poskytování způsobů mnohonárodní logistického zabezpečení;
- vydání požadavku na aktivaci sil – účast na logistických plánovacích konferencích ke koordinaci logistického konceptu operace;
- vydání operačního plánu – přechod k realizaci logistických aspektů operačního plánu.

Součástí logistického plánování v procesu plánování operací je plánování specifických úkolů logistiky, např. dopravy a přesunů, zabezpečení hostitelským státem, výstavby infrastruktury, finančního zabezpečení a smluvního zajištění, spolupráce s nečlenskými státy NATO a EU, ukončení operace, pooperační aktivity apod.

Základním nástrojem a metodou, pomocí kterých se koordinuje plánování a dosahuje jednotného úsilí v logistické podpoře, jsou logistické plánovací konference. Odpovědnost za jejich organizaci mají příslušná velitelství a štáby (např. strategická a regionální velitelství) a členské státy NATO.

Posloupnost logistických plánovacích konferencí zpravidla zahrnuje zahajovací a hlavní konference plánování logistiky, konference ke zhodnocení operací a logistiky, konferenci k vybalancování logistických příspěvků jednotlivých států poskytujících kontingent vojsk (Troop Contributing Nations – TCNs) a závěrečnou konferenci plánování logistiky. Výsledkem logistických plánovacích konferencí je stanovení struktury logistického velení a řízení, optimálního způsobu logistického zabezpečení, harmonizace logistických plánů na všech úrovních velení a řízení a způsobu řešení logistických nedostatků a problémů.

6. Informační podpora plánování operací v oblasti logistiky

Pro automatizovanou podporu procesu plánování operací v oblasti logistiky se v NATO využívá projekt LOGFAS, konkrétně jeho následující moduly:

- GeoMan (Geographical Data Management Module);
- LDM (LOGFAS Data Management Module);
- SPM (Sustainment Planning Module);
- ADAMS (Allied Deployment and Movements System);
- CORSOM (Coalition Reception, Staging and Onward Movement).

Pro ověření a simulaci naplánovaného logistického zabezpečení je určen modul:

- SDM (Supply Distribution Module).

Pro zahájení mnohonárodní operace se v rámci operativního řízení logistického zabezpečení používá modul EVE (Effective Visual Execution).

GeoMan je softwarová aplikace, která poskytuje „mapovací – zobrazovací“ a další související geografické služby. Do prostoru bojiště jsou integrovány národní prvky s rozdílnou zkušeností, pocházející z různého prostředí, které se liší velikostí i úrovní sofistikovanosti. [8] Velitel musí mít přehled o podřízených silách v etapách:

- sestavování národních prvků;
- strategického přesunu;
- procesu RSOM.

GeoMan umožňuje zobrazení bojových sestav a jejich vybavení v průběhu těchto etap přímo při identifikaci přepravního prostředku a s podporou dalších prvků (satelity, další elektronická zařízení, např. elektronické brány apod.) bez nutnosti opustit grafické rozhraní.

Cílem GeoMan je:

- poskytovat komplexní zobrazovací funkce k plánování a operativnímu řízení přemísťování a přeprav;
- být centrálním přístupovým bodem pro správu geografických informací v rámci skupiny LOGFAS nástrojů.

Aplikace GeoMan může být použita pro:

- nastavení a zobrazení mapy;
- nastavení a zobrazení mapové vrstvy;
- nastavení lokace (ex: přístavy, letiště, RSOM lokace apod.);
- definice zařízení infrastruktury (ex: lůžka, rampy, mosty, letištní plochy apod.);
- tvorbu silniční, železniční či jiné sítě.

GeoMan je samostatná aplikace, ale může být také použit jako komponenta v jiných aplikacích. Větší část funkcí GeoMan je přímo k dispozici v subsystémech ADAMS, CORSOM, EVE a SDM.

LDM je základním modulem systému LOGFAS pro řízení dat negeografického charakteru. Obvyklým způsobem využití tohoto modulu při plánování operací je následující postup [9]:

1. Vytvoření položek (Items).

- Pro vytvoření jednotek a následně úkolového uskupení je nutno definovat veškeré vyskytující se položky, tyto popsat a přidělit jim potřebné kódy;
- Položky jsou rozděleny do čtyř základních typů, tj. výzbroj a technika, komodity, osoby a ostatní položky. V průběhu plánovacího procesu mohou být tyto následně začleňovány do pátého typu položky, tzv. balíčku pro potřeby přepravy do prostoru operace.
- Každá položka má přiděleno mimo svůj název a země původu i jedinečný rozlišovací kód NIC (národní identifikační kód) a pro určení své operační použitelnosti potom kód RIC (kód položky podléhající ohlašovací povinnosti). Položky mohou mít přidělen i kód NSN (katalogové číslo NATO).

2. Vytvoření jednotek (Forces).

- Každé jednotce je přidělen jedinečný kód skládající se z třímístného označení státu a identifikační zkratky jednotky, např. „CZE61.mpr“;
- Jednotce jsou následně přiděleny další atributy: národní a anglický název, typ jednotky, její stálá dislokace, stupeň velení, taktická značka, její naplněnost a vycvičenost, další potřebné vlastnosti dle jejího operačního použití;
- V poslední fázi jsou jednotce přiděleny položky z hlediska jejich sortimentu a množství.

3. Vytvoření úkolového uskupení (Force Organization Holdings – FOH).

- FOH jsou tvořeny strukturou jednotek (Forces) a jejich holdingu;
- FOH je dále přidělen jedinečný identifikační kód, stupeň utajení a atributy použití jednotlivých Forces v rámci mnohonárodní sestavy.

4. Vytvoření specifické zásobovací organizační struktury úkolového uskupení (Force Resupply Profile – FRP).

- Jedná se v podstatě o tzv. logistickou podřízenost jednotek v rámci úkolového uskupení (např. zásobování PHM a municí, zabezpečení nesamostatných jednotek stravou apod.);
- FRP se vytváří zvlášť pro každé majetkové uskupení;
- FRP tvoří základ pro tzv. zásobovací distribuční řetězec.

5. Vytvoření či přijetí plánu operace.

- Plán operace je možno importovat od nadřízeného velitelství, či jej vytvořit společně se SOR (Statement of Requirements) dle zadaných požadavků;
- Obdobným způsobem je potom možno importovat či vytvořit tzv. národní seznam dispozic (NDL – National Disposition List).

SPM je primárně určen pro plánování operací logistického zabezpečení jednotek v mnohonárodní operaci. Obecně je možno využít tento modul zejména pro následující typy kalkulací [10]:

- plánování dlouhodobých rezerv;
- plánování logistického zabezpečení jednotek v operaci;
- analýza udržitelnosti logistických zdrojů v operaci.

SPM využívá pro kalkulaci rezerv tzv. DOS (Day of Supply). Tyto rozděluje na SDOS (Standard DOS) a CDOS (Combat DOS). Obecný postup výpočtu denního objemu spotřeby (DOS) je následující:

- v rámci úkolového uskupení jsou definováni všichni spotřebitelé;
- do scénáře operace jsou přiřazeny spotřební normy a přiřazeny modifikační faktory (kvalitativní a kvantitativní);
- pro každého spotřebitele jsou vyhledány spotřební normy;
- pokud jsou použity modifikační faktory (definované ve scénáři), jsou vybrány tyto faktory;
- pokud spotřebovávají rozliční spotřebitelé v jednotce stejnou komoditu a spotřební norma pro tuto komoditu je vyjádřena ve stejných měrných jednotkách, je použit součet těchto spotřebních norem, aby byla zjištěna celková spotřeba pro jednotku (jiný celek);
- spotřební norma je vyjádřena v určitých jednotkách na den. Seznam těchto komodit a jejich denních spotřeb je požadovaný DOS pro jednotku;
- v případě, že jsou při kalkulaci použity scénáře a modifikační faktory, jedná se o CDOS, v opačném případě je výsledkem SDOS.

ADAMS je spojenecký systém pro plánování přesunů a rozvinování vojsk [11]:

- aplikace k plánování, vyhodnocování a simulaci dopravních činností (strategických přesunů) při zabezpečování mnohonárodních operací;
- analytický nástroj, který se používá k získání odhadu časové osy nasazení a možných kritických míst;
- výstupem je podrobný plán rozvinutí (DDP) – soubor dat obsahující co, kde, kdy a jak se má přemísťovat;
- umožňuje slučovat národní DDP a koordinovat je, aby vyhovovaly cílům operace.

Jednotlivé státy vytváří své národní podrobné plány rozvinutí založené na spojeneckém dispozičním seznamu (ADL) a identifikovatelných omezeních a zahrnují v nich:

- soubor ozbrojených sil;
- časový průběh;
- komunikační síť;
- způsoby přepravy;
- stanovení přepravních položek;
- přijetí a následný přesun (RSOM).

Národní podrobné plány rozvinutí jsou pak, bez rozporů, sloučeny Spojeneckým střediskem koordinace přesunů (AMCC) do mnohonárodního detailního plánu rozmístění.

CORSOM je modul určený k plánování, sladění a sledování procesních činností RSOM během nasazení [12]:

- detailní plánování a koordinace pozemních přesunů a vojenských přeprav z vykládacích míst do míst konečného určení jednotek;
- umožňuje sledovat proudy vozidel, nabízí seřazování proudů a potřebné kapacity k plánování vojenských přeprav, dále možnost směřování přesunů, výběr alternativních cest, variantní analýzy kapacit a hodnocení vlivů jednotlivých variant.

Prvotním zdrojem informací pro plánování procesu RSOM pomocí tohoto modulu je podrobný plán rozvinutí, který byl zpracován v modulu ADAMS. Modul CORSOM mimo jiné umožňuje i podrobnou simulaci naplánovaných procesů RSOM a na základě zjištěných výsledků dokáže nabídnout i vlastní návrh řešení krizové situace.

Závěr

Odpovídající síťové informační prostředí a dostatečné nástroje jsou nezbytným předpokladem ke zlepšení logistické efektivity v současném operačním prostředí, které se vyznačuje častými změnami a potřebou komplexního zabezpečení mnohonárodních sil v nepřátelském prostředí, které poskytuje minimální lokální zdroje.

V současné době probíhají práce na tvorbě nového logistického informačního prostředí, LOG FS (Logistics Functional Services), které nahradí stávající LOGFAS. Je nezbytné, aby LOG FS poskytnulo funkce potřebné k velení a řízení všech složek logistických komponentů, včetně poskytování logistických informací do společného operačního přehledu (COP – Common Operational Picture). Naplněním této funkcionality LOG FS dosáhne plné operační schopnosti.

Od prostředí LOG FS se očekává, že v maximální míře využije stávající prostředky a schopnosti (například funkcionality LOGFAS), poskytne další funkce zahrnující požadavky, které nejsou v současné době podporovány, zlepší celkovou integraci, poskytne interoperabilní řešení při využití nových technologií a zlepší životní cyklus hospodárnosti nákladů, zejména tím, že odstraní duplikace a centralizuje společné funkce.

Toto nové prostředí LOG FS bude vytvářeno na základě LOGBIDS (Logistics Intelligence and Support Services), jako součást schváleného balíčku schopností (CP – Capability Package). Tento balíček schopností (CP 9C0103 “Functional Services for Logistics C2”) schválila Severoatlantická rada (NAC) 29. června 2007. Schválení zahrnuje projekty 42 a 43 (fáze konsolidace a výstavby). Projekty 44 a 46 (fáze vývoje a evoluce) budou schváleny jako další krok.

NATO současně provádí komplexní revizi aliančních balíčků schopností a projektů, s cílem zjistit jejich platnost v současném bezpečnostním prostředí a jejich relevanci vzhledem k procesu obranného plánování NATO, a tím umožnit postupné přidělování zdrojů a poskytnout pragmatický přístup k jejich naplnění.

Poznámky k textu

- [1] *NATO Logistics Handbook*, s. 61, upravený překlad.
- [2] MC 319/2, s9.
- [3] PO(2009)0042. Outline Model for a NATO Defence Planning Process.
- [4] Pub-41-00-02. *Vojenská logistika*, s. 86, upraveno.
- [5] Projektová dokumentace LOGFAS – ACROSS.
- [6] MO ČR. Plánování operací v NATO podle principů spojenecké společné doktríny pro plánování operací AJP-5.
- [7] Pub-41-00-02. *Vojenská logistika*, s. 87–88, upraveno.
- [8] Projektová dokumentace LOGFAS – Geographical Data Management Module.
- [9] Projektová dokumentace LOGFAS – LOGFAS Data Management Module.
- [10] Projektová dokumentace LOGFAS – Sustainment Planning Module.
- [11] Projektová dokumentace LOGFAS – Allied Deployment and Movements System.
- [12] Projektová dokumentace LOGFAS – Coalition Reception, Staging and Onward Movement.